

Отъ полезнитѣ изкопаеми вещества въ карбонската система ще споменемъ антрацитнитѣ каменни вжглища, които сж констатирани на нѣколко мѣста между описанитѣ глиненни пластове. За жалость, тѣ нѣматъ практическо значение, защото се намиратъ въ твърде плитки легла, които се изкливатъ, за което по право тѣ могатъ да се нарекатъ „гнѣзда“. Освенъ вжглища въ сщия теренъ се намиратъ нѣкои медни и желѣзни руди, като халкопиритъ, желѣзна слюда, обикновенъ пиритъ, марказитъ и лимонитъ.

Пермска система.

Най-последниятъ членъ отъ палеозойската група или пермската система доказанъ е въ западна България, на югъ отъ Бѣлоградчикъ около Стайковската рѣка, и то само съ най-долния катъ на тая система.

Въ състава на тая система взематъ участие изключително континентални образувания, представени главно съ разнo боядисани пѣсъчно-мергелни и глиненни вжглищни шисти, ситнозърнести пѣсъчници, съдържащи растителни отпечатъци, вжглищни остатъци, черни каменни вжглища и други. Всички тия пластове, които лежатъ конкордантно върху другитѣ палеозойски глиненни шисти, стоятъ доста стръмно и се намиратъ въ пълна дискорданция къмъ червенитѣ пѣсъчници и конгломерати надъ тѣхъ. Тѣ съединяватъ, прочее, по-старитѣ палеозойски образувания съ основата на червенитѣ пѣсъчници и могатъ да се взематъ като гранични къмъ мезозойската седиментарна група. Чернитѣ каменни вжглища, които тѣ затварятъ въ видъ на лещи, на гнѣзда, само отъ 0'30 м. до 0'50 м. дебелина, не обещаваатъ много и за това до сега не сж били разработени.

Отъ най-горнитѣ зеленикави пѣсъчници на Стайковската долина събрани сж следнитѣ растителни отпечатъци отъ долний Пермъ.

Cyatheites (Pecopteris) cfr. arborescens Brongn., *Alethopteris (Callipteris) gigas* v. Gutbier sp., *Taeniopteris abnormis* v. Gutbier, *Odontopteris obtusiloba* Naum., *Calamites cfr. dubius* Brongn., *Calamites infractus* v. Gutbier var. *Dürri* Geinitz, *Annularia sp.*, *Walchia piniformis* Schloth.